

Sygn. akt I.Ca 60/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2017r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz
Sędziowie SO :	Małgorzata Szostak- Szydłowska, Cezary Olszewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2017 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa **B. O.**

przeciwko **T. O.**

o zmianę orzeczenia alimentacyjnego

na skutek apelacji powódki B. O. od wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 27 grudnia 2016r. sygn. akt III RC 113/16

Oddala apelację.

SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz SSO Małgorzata Szostak Szydłowska SSO Cezary Olszewski

Sygn. akt: I. Ca. 60/17

UZASADNIENIE

Powódka B. O. wystąpiła przeciwko T. O. z powództwem o podwyższenie na swoją rzecz alimentów z kwoty po 400 zł do kwoty po 800 zł miesięcznie.

Pozwany wnosił o oddalenie tego powództwa.

Wyrokiem z dnia 27 grudnia 2016 r. wydanym w sprawie o sygn. akt: III. RC. 113/16 Sąd Rejonowy w Augustowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich oddalił powództwo w całości oraz odstąpił od obciążania pozwanego kosztami postępowania w sprawie.

Podstawą powyższego orzeczenia były następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu I instancji:

Obowiązek alimentacyjny T. O. względem B. O. został ustalony w sprawie rozwodowej na kwotę 400,00 zł miesięcznie na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 9 października 2014 r. w sprawie o sygn. akt: I. C. 786/12.

Następnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 25 lutego 2016 r. w sprawie sygn. akt III RC 186/15 wygaszono w/w obowiązek alimentacyjny. Wyrok ten jednak wskutek apelacji został uchylony i zmieniony w ten sposób, że powództwo T. O. skierowane przeciwko B. O. o wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego zostało oddalone.

W trakcie sprawy o rozwód powódka miała 38 lat, była w trakcie studiów i pracowała jako sprzątająca w (...) w A. za wynagrodzeniem ok. 1.200 zł. W trakcie pożycia małżeńskiego powódka pomagała mężowi w prowadzeniu gospodarstwa rolnego i z niego pochodziły głównie środki na utrzymanie rodziny. Podczas sprawy rozwodowej powódka mieszkała razem z córką w wynajętym mieszkaniu od brata i ponosiła koszty jego utrzymania ok. 600 zł miesięcznie.

W tym samym okresie pozwany utrzymywał się z prowadzenia gospodarstwa rolnego i jego dochód wynosił ok. 80.000 zł rocznie.

W trakcie postępowania w sprawie sygn. akt: III RC 186/15 powódka pracowała w (...) i zarabiała na etacie ok. 2.000 zł miesięcznie, natomiast gdy pracowała na akord zarabiała ok. 3.000 zł. Mieszkała wraz z synem i córką w wynajętym mieszkaniu, na którego utrzymanie potrzebowała ok. 1.500 zł miesięcznie. W dniu 1 czerwca 2015 r. kupiła samochód za kwotę 3.200 zł. Natomiast pozwany uzyskiwał dochód z prowadzenia gospodarstwa rolnego w wysokości 5.000 zł miesięcznie. Mieszkał razem z żoną i córką, które także były na jego utrzymaniu. Oprócz tego płacił alimenty na córkę stron i syna.

Aktualnie powódka ma 41 lat, z zawodu jest malarzem budowlanym, posiada licencjat z zarządzania. Pracuje jako laminarz w (...) Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Budowlanym (...) w A. i zarabia ok. 1.600 zł netto miesięcznie. Pracuje też dorywczo jako kelnerka i z tego tytułu dorabia ok. 200 zł miesięcznie. W weekendy opiekuje się synem córki. Na opłaty związane z utrzymaniem mieszkania miesięcznie wydatkuje ok. 900 zł. Powódka nie posiada na utrzymaniu małoletnich dzieci. Syn stron uczy się zaocznie i pracuje. Ostatnio powódka poniosła wydatki związane z naprawą samochodu. Ponadto ma u znajomych i rodziny dług ok. 11.000 zł, w tym pożyczone 4.000 zł na adwokata do sprawy karnej, w której była oskarżoną z oskarżenia prywatnego obecnej żony pozwanego. Od lat choruje na boreliozę i ma problemy ze stawami.

Natomiast pozwany ma 42 lata, z zawodu jest rolnikiem, utrzymuje się z prowadzenia gospodarstwa rolnego o powierzchni 17 ha w zakresie produkcji mleka. Ma 31 sztuk bydła, w tym 18 sztuk dojnych. Dochód z tytułu działalności rolnej osiąga w granicach ok. 80.000 zł rocznie, a miesięcznie ok. 6.500 zł. Z tej kwoty ponosi wydatki związane z prowadzeniem gospodarstwa i pozostaje mu do dyspozycji ok. 2.000 – 2.500 zł miesięcznie. Pozwany w dalszym ciągu płaci alimenty po 600 zł na córkę i 500 zł na syna. Na opłaty potrzebuje średnio: 400 zł miesięcznie na energię elektryczną, ubezpieczenie - 900 zł rocznie, 400 zł kwartalnie na KRUS. Pozwany ma na utrzymaniu niepracującą żonę, która z zawodu jest sprzedawcą. Pozwany ma długi ok. 70.000 zł u osób fizycznych – 50.000 zł u pana K. i ok. 14.000 zł u siostry na zakup bydła. Dorywczo do pracy w gospodarstwie zatrudnia pracowników. Wraz z pozwanym mieszka jego ojciec, który ma 83 lata i choruje na nowotwór. Pozwany otrzymuje dotacje z Unii Europejskiej w wysokości 22.000 - 23.000 zł rocznie, ale dzierżawcy oddaje 7.500 – 8.000 zł.

Dnia 13 grudnia 2016 r w sprawie o podział majątku dorobkowego sygn. akt I Ns 429/15 B. O. i T. O. podpisali ugodę, na podstawie której pozwany m. in. zobowiązał się do zapłaty na rzecz powódki kwoty 280.000 zł, z czego pierwszą ratę w kwocie 200.000 zł ma uiścić do dnia 20.02.2017 r. Na ten cel pozwany zamierza zaciągnąć kredyt.

W tak ustalonym stanie faktycznym na podstawie art. 138 k.r.o. Sąd Rejonowy uznał, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Zdaniem tego Sądu sytuacja majątkowa powódki nie uległa istotnemu pogorszeniu. Nadal ma ona źródło stałego utrzymania. Wkrótce otrzyma od pozwanego znaczną kwotę tytułem podziału majątku dorobkowego. Dzieci stron są już pełnoletnie. Córka założyła rodzinę, a syn oprócz nauki, pracuje. Opłaty zaś związane z utrzymaniem mieszkania nie wzrosły. Ponadto stan zdrowia powódki pozostaje na takim samym poziomie jak poprzednio.

Zdaniem Sądu Rejonowego również możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego nie uległy zmianie w porównaniu do okresu, kiedy ustalono jego obowiązek alimentacyjny. W ocenie tegoż Sądu powódka nie udowodniła, aby od tego czasu możliwości pozwanego znacznie wzrosły.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł w myśl art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i art. 108 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka B. O., zarzucając Sądowi Rejonowemu:

- 1) niewłaściwe zastosowanie art. 138 k.r.o., gdyż wbrew Sądowi I instancji nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca podwyższenie dotychczas zasądzonego od pozwanego na rzecz powódki świadczenia alimentacyjnego,
- 2) błędne przyjęcie, iż nie uległa pogorszeniu sytuacja powódki,
- 3) zignorowanie okoliczności, iż zwiększyła się dysproporcja pomiędzy stopą życiową powódki a stopą życiową, na której żyje pozwany.

Wskazując na powyższe powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa.

W odpowiedzi na apelację, pozwany wniósł o jej oddalenie oraz rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki nie zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, właściwie oceniając przy tym zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Z treści zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd I instancji wyprowadził właściwe ustalenia i wnioski, w oparciu o które prawidłowo zastosował normy prawa materialnego, zaś sposób procedowania w sprawie odpowiadał wymogom określonym w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego, tym samym Sąd II instancji w całej rozciągłości przyjmuje ustalenia i wnioski Sądu I instancji jako własne.

Jak trafnie ustalił Sąd Rejonowy w sprawie niniejszej nie nastąpiła istotna zmiana sytuacji majątkowej po stronie powódki, a także pozwanego w porównaniu do okresu, kiedy uprzednio ustalono obowiązek alimentacyjny pozwanego względem powódki.

Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o., należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu, a jej ustalenie następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi.

Domagając się zatem podwyższenia świadczenia alimentacyjnego w sprawie niniejszej apelująca błędnie przyjęła, że porównaniu podlega jej obecna sytuacja majątkowa z sytuacją majątkową sprzed wydania wyroku rozwodowego, w którym ustalono obowiązek alimentacyjny.

Podkreślić przy tym należy, że obowiązek alimentacyjny ustalony na podstawie art. 60 § 2 k.r.o. nie daje małżonkowi niewinnemu prawa do równej stopy życiowej z małżonkiem zobowiązanym, lecz małżonek niewinny ma prawo do bardziej dostatniego poziomu życia, aniżeli tylko zaspokajanie usprawiedliwionych potrzeb (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 roku, III CZP 91/86, Legalis nr 26014).

Nie ulega wątpliwości, że w związku z rozwiązaniem małżeństwa stron przez rozwód nastąpiło istotne pogorszenie sytuacji życiowej i materialnej B. O. jako małżonka niewinnego, albowiem jej stopa życiowa uległa obniżeniu w znacznym stopniu. Konsekwencją tej sytuacji było ustalenie obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem powódki na poziomie 400 zł miesięcznie na podstawie wyroku rozwodowego Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 9 października 2014 r. Roszczenie to znajduje oparcie w art. 60 § 2 k.r.o.

Zdaniem Sądu Okręgowego, nie można jednak uznać, aby od czasu, kiedy ustalono w/w obowiązek alimentacyjny pozwanego do chwili obecnej uległa istotnej zmianie sytuacja majątkowa powódki oraz pozwanego, uprawniająca do podwyższenia tego świadczenia.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy słusznie wskazał, że obecna sytuacja majątkowa powódki uległa znacznej poprawie, albowiem w sprawie o podział majątku wspólnego uzyskała ona spłatę w wysokości 280.000,00 zł, z czego kwota 200.000,00 zł niedawno została na jej rzecz zapłacona (k. 215). Ponadto powódka pracuje zarobkowo, z czego uzyskuje stały dochód w wysokości 1.600,00 zł netto miesięcznie oraz pracuje dorywczo osiągając dochód rzędu 200,00 zł miesięcznie. Oznacza to, że powódka w skali miesiąca dysponuje kwotą 2.200,00 zł, uwzględniając przy tym wysokość świadczenia alimentacyjnego w wysokości 400,00 zł, która pozwala jej na utrzymanie się na odpowiednim poziomie.

Zdaniem Sądu Okręgowego, powódka pozostaje też w błędnym przekonaniu, że sytuacja majątkowa pozwanego uległa poprawie. Przede wszystkim powódka nie wykazała w świetle reguł określonych w art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c., aby pozwany wyzbywał się swojego majątku czy też zaciągał fikcyjne pożyczki. Należy przy tym zauważyć, że deklarowany przez pozwanego miesięczny dochód wynosi ok. 6.500,00 zł, z czego spłaca kredyt zaciągnięty na spłatę powódki, którego rata miesięczna wynosi 3.000,00 zł oraz dodatkowo łoży na utrzymanie dzieci w łącznej kwocie 1.100,00 zł, jak też ponosi koszty utrzymania gospodarstwa rolnego i swojej rodziny. Powódka nie wykazała przy tym, aby pozwany, oprócz gospodarstwa rolnego, posiadał jeszcze inny wartościowy majątek. Zdaniem Sądu Okręgowego, wyżej opisana sytuacja majątkowa pozwanego nie odbiega w zasadniczy sposób od sytuacji majątkowej z daty wydania orzeczenia rozwodowego. Z powyższych względów nie można uznać, aby sytuacja majątkowa pozwanego uległa poprawie.

Zupełnie pozbawiony uzasadnionych racji okazał się więc zarzut skarżącej, iż istnieje dysproporcja pomiędzy sytuacją życiową powódki a pozwanego. Skarżąca, kwestionując ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji, nie może prezentować stanu faktycznego na podstawie własnej oceny dowodów. Może tylko wykazywać, posługując się wyłącznie argumentami jurydycznymi, że Sąd rażąco naruszył zasady oceny wiarygodności i mocy dowodów i że naruszenie to miało wpływ na wynik sprawy. Taka zaś sytuacja nie miała miejsca.

Z tego też względu Sąd Okręgowy aprobuje rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego, który prawidłowo zastosował przepis art. 138 k.r.o. uznając, że stan faktyczny niniejszej sprawy nie pozwalał stwierdzić, iż doszło do zmiany stosunków skutkującej koniecznością podwyższenia wysokości świadczeń alimentacyjnych. W ocenie Sądu kwota alimentów po 400 zł miesięcznie odpowiada aktualnym relacjom wynikającym z ocen przesłanek warunkujących wysokość aktualnych alimentów należnych powódce od pozwanego. Stanowi ona „odpowiednie” przyczynienie się pozwanego do zaspokojenia na właściwym poziomie obecnych potrzeb powódki i mieści się w granicach możliwości finansowych zobowiązanego.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił apelację, uznając ją za bezzasadną.

SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz SSO Małgorzata Szostak Szydłowska SSO Cezary Olszewski